

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัย กึ่งทดลอง (Quasi experimental research) เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้ผ่านตัวแบบต่อพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุในเด็กวัยเรียน ซึ่งเป็นการศึกษาแบบสองกลุ่มวัดสองครั้ง (The pretest posttest design) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ผ่านตัวแบบต่อพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และเปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ ต่อพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ก่อนและหลังการทดลอง การนำเสนอข้อมูล จะนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ผ่านตัวแบบต่อพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยรวม

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ ต่อพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ก่อนและหลังการทดลองแยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการแสดงพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ช่วยวิจัยและผู้ปกครอง หลังจากการได้รับข้อมูลผ่านตัวแบบในสัปดาห์ที่ 2 และสัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของเด็กวัยเรียนจำแนกตาม เพศ ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุต่อตนเอง การพบเห็นเหตุการณ์การเกิดอุบัติเหตุ

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		รวม	
	(n = 51 คน)		(n = 51 คน)		(n = 102 คน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	25	49	25	49	50	49
หญิง	26	51	26	51	52	51

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเด็กวัยเรียนจำนวน 102 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 51 คน และกลุ่มควบคุม 51 คน พบว่าเป็นเด็กวัยเรียนเพศหญิง 52 คน คิดเป็นร้อยละ 51 และเป็นเพศชาย 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51

ตอนที่ 2 ผลลัพธ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ผ่านตัวแบบต่อพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน โดยรวม

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุ

ตารางที่ 2 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยรวมระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบ กับ กลุ่มเด็กวัยเรียนที่ไม่ได้รับการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุ ของเด็กวัยเรียน		df	t*
	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	89.15	3.78	100	15.330
กลุ่มควบคุม	65.49	10.35		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุโดยรวมของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองเท่ากับ 89.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.78 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 65.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.35

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยรวมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ ของเด็กวัยเรียน		df	t*
	Mean	S.D.		
ก่อนการทดลอง	61.117	9.21	100	20.109
หลังการทดลอง	89.156	3.78		

* p < .05

จากตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองก่อนทดลองเท่ากับ 61.117 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.21 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 89.156 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.78

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลของการเรียนรู้ผ่านตัวแบบต่อพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ก่อนและหลังการทดลองแยกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 4 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบกับกลุ่มเด็กวัยเรียนควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ของเด็กวัยเรียน		df	t*
	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	52.56	6.31	100	13.14
กลุ่มควบคุม	42.92	9.64		

* p .05

จากตาราง 4 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองเท่ากับ 52.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.31 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 42.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.64

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบ กับ กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ ของเด็กวัยเรียน		df	t*
	Mean	S.D.		
ก่อนการทดลอง	48.45	7.23	100	6.085.
หลังการทดลอง	52.56	6.31		

* p < .05]

จากตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองก่อนทดลองเท่ากับ 48.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.23 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 52.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.31

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในชีวิตประจำวันในกลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุโดยการ
 ดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็ก
 วิทยาลัยระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้ผ่านตัวแบบ กับ กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ โดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรม		df	t*
	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	16.57	1.41	100	4.065
กลุ่มควบคุม	14.70	3.45		

* p .05

จากตาราง 6 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียนค่าเฉลี่ย
 คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกัน
 อุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มทดลองเท่ากับ 16.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41
 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียนพฤติกรรม
 การป้องกันอุบัติเหตุโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
 ในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 14.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.45

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ
 โดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน ระหว่างกลุ่ม
 ทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของ
 เด็กวิทยาลัยเรียนโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันใน
 กลุ่มทดลองสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียน
 โดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มควบคุม
 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุโดยการ
 ดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อกำบังกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็ก
 วิทยาลัยระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบ กับ กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนในการแสดงพฤติกรรมโดยการดักเตือนเพื่อน ให้แสดงพฤติกรรมเพื่อกำบังกันอุบัติเหตุ		df	t*
	Mean	S.D.		
ก่อนการทดลอง	13.70	4.24	100	4.085
หลังการทดลอง	16.57	1.41		

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยคะแนนแสดงพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียน
 โดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อกำบังกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มทดลอง
 ก่อนทดลองเท่ากับ 13.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.24 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนแสดง
 พฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียนโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อ
 กำบังกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันหลังการทดลองเท่ากับ 16.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ
 1.41

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุ
 ของเด็กวิทยาลัยเรียนโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อกำบังกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน
 กลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมกำ
 บังกันอุบัติเหตุของเด็กวิทยาลัยเรียนในกลุ่มทดลองโดยการดักเตือนเพื่อนให้แสดงพฤติกรรมเพื่อ
 กำบังกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมกำบังกันอุบัติเหตุ
 ของเด็กวิทยาลัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครอง ให้แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้ แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุ ในชีวิตประจำวัน		df	t*
	Mean	S.D.		
กลุ่มทดลอง	16.33	0.55	100	1.56
กลุ่มควบคุม	14.70	0.64		

* p .05

จากตาราง 8 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มทดลองเท่ากับ 16.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มควบคุมเท่ากับ 14.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการแสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุโดยการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนในการแสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนโดยการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันในกลุ่มทดลองสูงกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียน ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้ผ่านตัวแบบ กับ กลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวัน		df	t*
	Mean	S.D.		
ก่อนการทดลอง	11.57	0.64	100	5.58
หลังการทดลอง	16.33	0.36		

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลองก่อนทดลองเท่ากับ 11.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนหลังการทดลองเท่ากับ 16.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36

การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการบอกกล่าวพ่อแม่ ผู้ปกครองให้แสดงพฤติกรรมปกป้องอุบัติเหตุในชีวิตประจำวันของเด็กวัยเรียนในกลุ่มทดลอง สูงกว่าเด็กวัยเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการแสดงผลพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ช่วยวิจัยและผู้ปกครอง หลังจากการได้เรียนรู้ผ่านตัวแบบในสัปดาห์ที่ 2 และสัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง โดยใช้ สถิติความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการแสดงผลพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ช่วยวิจัยที่โรงเรียน

ข้อมูลการทดลอง	ค่าคะแนน		Mean	S.D.
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด		
คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ สัปดาห์ที่ 2 ของการทดลอง	16	20	17.22	3.54
คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ สัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง	18	21	20.24	1.42

จากตารางที่ 10 พบว่าในสัปดาห์ที่ 2 ของการทดลอง ค่าคะแนนการแสดงผลพฤติกรรม การป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ช่วยวิจัยมีค่าต่ำสุด เท่ากับ 16 คะแนน ส่วนค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 20 คะแนน ในสัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง พบว่าค่าคะแนน การแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ช่วยวิจัยมีค่าต่ำสุด เท่ากับ 18 คะแนน ส่วนค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 21 คะแนน

จากตารางพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ในสัปดาห์ที่ 3 (Mean = 20.42) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียน ในสัปดาห์ที่ 2 (Mean = 17.22)

ตารางที่ 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองที่บ้าน

ข้อมูลการทดลอง	ค่าคะแนน		Mean	S.D.
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด		
คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ สัปดาห์ที่ 2 ของการทดลอง	16	20	18.8	3.71
คะแนนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ สัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง	24	27	25.8	1.90

จากตารางที่ 11 พบว่าในสัปดาห์ที่ 2 ของการทดลอง ค่าคะแนนการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 16 คะแนน ส่วนค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 20 คะแนน

ในสัปดาห์ที่ 3 ของการทดลอง พบว่า ค่าคะแนนการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ปกครองมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 24 คะแนน ส่วนค่าคะแนนสูงสุด เท่ากับ 27 คะแนน

จากตารางพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในสัปดาห์ที่ 3 (Mean = 25.8) สูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ยการแสดงผลพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของเด็กวัยเรียนในสัปดาห์ที่ 2 (Mean = 18.8)